

[Erik Eriksen.]

skal gennemføres. Den Dagsorden, der blev vedtaget her i Tinget den 19. Marts om, at der skal være Ligelighed i Beskatningen, synes at vise — og det hilser jeg med Tilfredshed —, at der er en Vej frem til en endelig Ordning.

Jeg vil til Slut sige, at vi er i en Situation, hvor enhver Udgift maa overvejes paa det allernøjeste. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlggaard udtalte forleden her i Salen i en kort Bemærkning, at en dybtgaaende Overvejelse af hele den finanspolitiske Situation kunde blive nødvendig. Jeg tror, at vi fra alle Sider gør klogt i at understrege det Synspunkt. Vi i Venstre tvivler stærkt paa, at vi har Evne til fortsat at bære et Budget af den Højde, vi er oppe paa. Jeg erkender, at det er lettere at sige dette end at anvise en Vej, men jeg mener altsaa, at vi maa se den Situation i Øjnene, at Beparelser kan blive bydende nødvendige.

Jeg har nu gennemgaaet forskellige Omraader af denne Vinters Lovgivning. Det er mit faste Indtryk, maa jeg tilstaa, at den høje Regering ikke agter at leve Livet farligt, det tror jeg ikke man kan beskylde den for; den vil administrere. Denne Vinters Lovgivnings Resultater er en Fastslaaen af, at der ikke er et socialdemokratisk Flertal paa Rigsdagen, og Urimeligheden af at have en socialdemokratisk Regering er derfor ogsaa indlysende. Der er paa Rigsdagen et Flertal for, hvad man maaske kan kalde en liberalistisk Politik — jeg vil ikke misforstaas, men jeg siger altsaa en liberalistisk Politik. Venstre, Konservative og Radikale har tilsammen et knebent Flertal, og tager vi Retsforbundet med, er det noget større. Derfor er det mit Haab, at vi nu kan mønstre en saadan Styrke her i Tinget, at vi virkelig kan sætte ind paa Afvikling af Restriktionssystemet. Vi vil i hvert Fald ad den Vej, og jeg tror, at Mulighederne herfor nærmer sig. Det er betydelige Forudsætninger, der allerede er skabt. De produktive Kræfter er ved at komme i Gang, og dertil kommer saa Marshall-Planen. Disse produktive Kræfter har skullet have deres Tid, naturligvis, men de er ved at tage Fart — jeg har nævnt det gunstige Forhold mellem Import og Eksport. Derfor vil jeg gerne understrege, at for mig at se er det af afgørende Betyd-

ning, at vi snarest gør ligt naar frem til friere Forhold for Erhvervslivet, at der ikke lægges dette Hindringer i Vejen, hvad enten det er ad administrativ eller lovgivningsmæssig Vej. For hver Maaned der gaar under udprægede Restriktioner, kommer vi dybere og dybere ind i dette uheldige og udviklede Maskineri, og man maa heller ikke glemme, at der er Folk, der har alt for stor Fordel af Restriktionerne og har det paa det store Flertals Bekostning. Der er mange Smaating, der kan virke deprimerende, og jeg tror, at vi gør klogt i at have Opmærksomheden henvendt derpaa. Det gælder i det smaa som i det store, at det, Landet i Dag har Brug for i en Grad som aldrig før, er en liberal Erhvervspolitik, som ikke er Teori eller dogmatisk Hagen sig fast i en fiks Idé eller Dogme, men som er et praktisk Arbejdsredskab. Det er en saadan praktisk, fordomsfri Erhvervspolitik, der alene kan blive den levende og skabende Kraft, som dansk Erhvervsliv i allerhøjeste Grad har Brug for.

Aksel Møller: Siden Tjekkoslovakiets Skæbne har Udenrigspolitikken og Forsvarspolitikken paa ny trængt sig stærkt frem i Henseende til Aktualitet og har optaget Sindene mere end nogen Sinde før herhjemme, og den seneste Udvikling i det sydslesvigske Spørgsmaal, tilvejebragt dels af de politiske Forhold, der er indtraadt her i Landet efter Valget 1947, og dels af den Omstændighed, at Vesttysklands fremtidige Forhold nu synes at nærme sig en Ordning, kalder paa ny paa Interessen for Danmarks Forhold til Sydslesvig. Mit Parti har da ønsket, at der ved denne Lejlighed netop om disse tre meget betydningsfulde Sider af den øjeblikkelige Politik fra vor Side skulde gives en ganske særlig Belysning af disse Forhold, og derfor vil senere under Debatten min Gruppes Formand, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, tage Ordet for at redegøre for Det konservative Folkepartis Opfattelse her.

Jeg faar altsaa desværre ikke Lejlighed til at følge det ærede Medlem Hr. Holger Eriksens Flugt mod Tinderne, naar det drejer sig om det forsvarspolitiske. Jeg sad, da jeg lyttede til det meget patetiske og meget stærke og meget ægte i den ærede Ordførers Tale, og tænkte paa, at det jo